

23. szám.
December 5-én 1863.

Megjelenik minden szombatnapon egy íven sok le képpel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 6 frt., 6 óra jul.—dec. 3 frt., és három óra jul.—sept. 1 frt. 50 kr. — Előfizethetni minden postahivatalú és könyvtárúsnál. —
Kiadó hivatal : Pest, barátok-tere 7-ik sz. n.

XIV. kötet.

MINEK KELLENE NEKI LENNI,

hogy lelkesüljön érte a jó Braunschweigt?

Ha ő tormás virsli volna
 Érte mindenki lángolna.
 De minthogy nem tormás kolbász
 Miatta senki sem kap lázt.
 Bizony csak senki sem kap lázt.

Ha Holstein volna üveg ser
 Ugrana érte sok sexer.
 De mert nincs tele serrel ő
 Egy új krajezárt sem csal elő,
 Biz egy krajezárt sem csal elő.

Ha Holstein volna egy circus,
 A tolongás volna gyilkos.
 De mert Holstein nem lovarda.
 Nem kerül a dolog kardra,
 Bizony csak nem kerül kardra.

Ha Holstein tánczolna kánkánt
 Nagy lelkesültséget látnánk.
 De mivel nem ballerina :
 Miatta ugyan ki rina,
 Bizony csak ki fia rina?

Ha Holstein volna népünne
 A lelkesültség kitünne.
 De ágyúból a Feuerwerk,
 Nem mulattatja az embert ;
 Bizony nem az ily Feuerwerk.

Ha Holstein volna Schillerfest
 Sokan szólnának a tervhez,
 De mert csak nem is díszebéd,
 Kár emlegetni a nevét.
 Bizony kár annak a nevét.

K. M.

Tallérossy Zebulon levelei Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs baratom uratom!

In mar sokféle *strudelt* latam is etem; is mind valamennyit nagyra becsülök: a milirám strudelt, a Ziweben strudelt, a Tiroler strudelt, etcaetera, de olyan *derik strudelt*, mint az a bicsi Strudelt, míg ebben az esztendőben nem vetem magamhoz. Ű nem valami tepsiben sült tisztanemű, hanem derik bicsi gemeinderath, a ki azt monta, hogy sokal közeleb vannak neki magyar testvirek, mint holsteini testvirek, is hogy vileminye szerint sokal okosab dolog ma-

gyarokal csokoloznyi, mint danyokal pofozodnyi. Strudel ur ezel a *sectiohoz* utasítatott. Csak nem fognak ütöt od megtrancsiroznyi? Egyibírand az a gemeinderathi gyüilis füresa volt akor. Első indítványt megtamasztota *Rausch*, utana tete masikat *Strudel*, bevigezte *Stubenrauch*. Kezdötte a *mamor*, folytatta az *örvciny*, vigezte a *füst*. Isten tугya, mi lesz ebül?

Tallérossy von Zebulon. *)

*) Csak az a baj, hogy nem Strudelnek híják azt az urat, hanem Steudelnek, hanem azért a sajtó hibáért ne rontsuk el Zebulon étvágját. K. M.

Törvényjavaslat a magyar ruha viseletről.

Az 1790-ki országgyűlésen, a sok üdvös tárgy között egy törvényjavaslat is került szőnyegre, mely semmit kevesebbet nem akar, mint a divatot szabályozni. Az kívántatott benne, hogy ezentul minden ember, a ki magyar, viseljen magyar ruhát. Természetesen nem lett belőle törvény. — Az ugyan füresa lett volna. Részletes kidolgozása nem hagyatott az utókorra, csak az indítvány jelenik meg az országgyűlési actákban három ízben is.

Valyon milyen lehetett volna a kivitelben?

Az országgyűlésnek minden évben a budget kérdésnél is elébb szabályozni kellett volna a jövő farsangi divatot s elhatározni, hogy milyen journal szerint legyen a legális viselet?

A szolgabiráknak kötelességük lett volna a maguk járásában felügyelni, hogy senki törvénytelen kabátot ne viseljen, s a pestvárosi főkapitánynak hivatalos teendője lett volna: a városi utcán sétáló dámák longshawljaikat és szalup-
t in flagranti confiscálni.

Ki kellett volna mondani, hogy senki hivatalra nem alkalmazható, a ki magyar ruhában nem jár, sem ingatlan birtok vásárlásra nem képes.

Külföldön utazó hazánkfiak pedig, a kik idegen tollakkal ékeskednek, proscibáltatnak.

És a kik valamely criminálitás miatt elmarasztaltatnak, legelébb is magyar ruhájokból kivetkőztetnek, s büntetésül plandraban járásra íteltetnek.

Szerencsére az illetőknek volt annyi bölcsességük, hogy a tulságosan jó akaratu indítványra azt a választ inprotocollálják, hogy *minden nemzet saját erkölcsi erejében viseli nemzetiségének biztosítékát, nem pedig az írott törvényekben.*⁴

(Reméljük, hogy nekünk csak nem lesz szükségünk hasonló törvényjavaslatra? Szerk. —) (Nem kellene ide több kérdőjel? *Betűszedő.*)

Felhívás és válasz

egy kis barátságos kártyázásra.

Louis de Ruin. Nem tetszik egy kis mulatságos kártyázás?

Furcsakoff. Nem bánom; de előre megmondom, hogy én *veszteni nem akarok.*

Gereblyehegyi. Leülhetek; de nekem *nincs elveszteni való* pénzem.

Nelli Anton. Játszunk, de kérem alássan, *csak krétára*; 'sz úgy is elég mulatság, egyéb czélunk pedig nincsen.

Victor. Én itt vagyok; de én okvetetlen *nyerni szándékozom.*

Turco. Nem bánom, ha már megkell lenni;

ezt a *két hatost rászántam*; ha ezt elvesztem, akkor aztán *czupász.*

Michel. Bajos: tetszik tudni, én soká szoktam gondolkozni a *kihíváson*, unalmas játékos vagyok. Aztán mindig *elfelejtek ütni*, mikor kellene. Szüntelen szidnak a sok „*impász*“ miatt, de azért leülök én is, ha valaki *segít.* De veszteni én sem akarok.

John Bull. Én nem játszom másként, csak ha Louis mindig *megmutatja a kártyáját.*

Luis. Hm. Itt e szerint még a kártyapénzt is nekem kellene fizetni. No ha ez nem tetszik, hát — gyerünk *kuglizni.*

K é t é l ü n y e l v.

Angol <i>Berlinben.</i>	—	Meg ne mozduljatok, mert én a <i>dánokai</i> fogom segíteni.
detto <i>Koppenhágában</i>	—	detto a <i>németeket</i> detto.
detto <i>otthon.</i>	—	detto <i>egyiket sem</i> detto.

Chinai furcsaságok.

Egy régi foliansból kiszedegetve.

A chinai ember nagyon szeret urat játszani; mikor valakit vendégül hív meg, hogy a tál tetéztnek lássék, az előtte való napról megmaradt csontokat alul rakja a tál fenekére s arra felül a sültet.

A chinai hajókon nem szabad semmi hufélét sütni: azt tartják, hogy ha a tengeri szellem megérzi a peccenyészagot, maga is mingyárt peccenyére vágyik, s a hajókat nyeli el.

Chinában van egy hegy, melyen minden állat megszelidül; még a tigrisek sem harapnak. Valyon a Xantippék is megszelidülnek-e ott? arról nem tudósít az irás.

A Pooting tó Chinában olyan érzékeny, hogy ha követ hajítanak bele, egyszerre vérvörös lesz.

Chinában vannak olyan fenevadak, melyek épen úgy nevetnek, mint az ember. Gyakran megjárja velük az erdőben járó vándor; mikor oda megy, hogy megtudja, mi az a jó, a min olyan jó izüt tud valaki kaczagni? Azt azután megeszik.

Chinában szavahihető utazók láttak olyan madarat, a melyből télire hal lesz; olyan tyukot, mely selymet ereszt, mint a selyembogár; tekenős békát, melynek szárnyai vannak, és repül; olyan halat, melynek tehénzarva van és fejni hagyja magát; s olyan pókot, mely gyöngyöt tud készíteni. Mutatványt nem hoztak belőlük; de irásban hagyták.

A chinai császárnak három ezer irónöje van, kik

rendes fizetésben állnak s verseket és történeteket irnak; de férhez menniök nem szabad.

Van egy pompás madár Chinában, a mit csak lefestve látni, úgy hívják, hogy „napmadár.“ Mikor ez in natura is megjelenik, olyankor a császári családot valami nagy veszedelem fenyegeti.

A chinai ember azért visel olyan hosszú farkocsot, hogy mikor meghal, a jó szellemek annál fogva rántják fel a paradicsomba.

A chinaiak darut tartanak a haznál, hogy sokáig éljenek; — minthogy a daru is sokáig él.

Chinában van egy barlang, melyben olyan agyag terem, a miből kenyeret lehet sütni és megenni.

Chinában vannak társaságban élő kigyók, melyek királynét választanak maguk közül, s annak a fejére koronát fűjnek.

A segítség.

Egy kitünő államférfi sétálván Bécsben; meglátott egy szegény fiút, a ki gyalogszekérbe fogva, sehogy sem bírta azt egy meredek parton felhuzni. Az államférfi nem tétovázott; megfogta a szekér hátulját, s az egész közönség szemeláttára fölsegíté tolni a szekeret a dombra. — Magyar államférfi nem így tett volna, hanem azt mondta volna: „nesze fiam, *husz krajczár*; végy rajta magadnak egy *lovat*; azt fogd be a szekérbe, ne húzd magad; de velem se huzasd.“

Ha kell merész beszéd, ne kiméljük neszét,
Pán a gallus hadat lármával verte szét.

Ha kell inni, igyunk, kancsóra jó fiúk,
Az áldomások a hazáért óh mi jók!

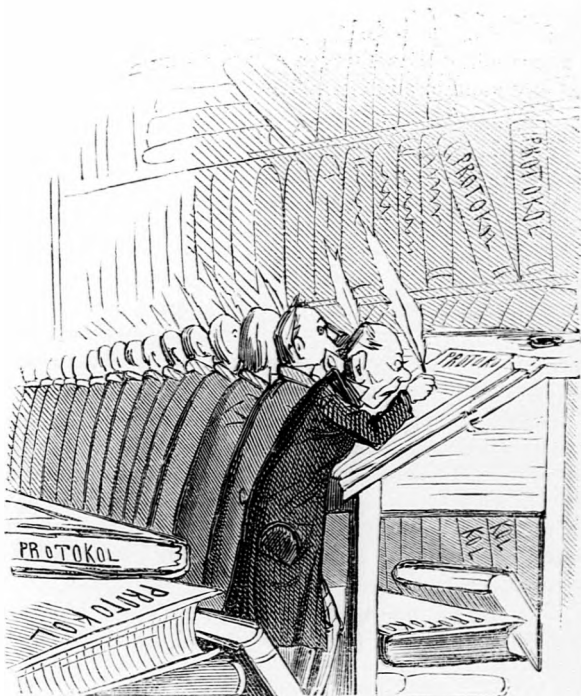
Nosza bátran danold, a dalt, ki mit tanult,
A mitől ijedve megfutamlik Kanut.

Mutassuk meg erőnk! Lássák a vakmerők :
Mi izmosak vagyunk! tornázni hogy merünk!

Férfit beszéd aláz, attul nem hull a láncz
Mi nők elébb vagyunk, miénk a tett: a táncz.

No csak szép csendesen, majd minden jól leszzen
Csak addig várjatok, míg tollam leteszzen.

Csodabogarak.

VIII.

Még egy párbajtörténet.

Egy exprofesso secundans naplójából.

Összekaptak, összeveszték,
No de volt is elég okuk rá.

Mind a ketten előtánczosok voltak az Urak báljában: aztán Feri azt dirigálta a quadrillban, hogy „messeurs en avans!” — Laczi meg azt, hogy „mesdames en avans!” Ez nagy affront volt, nagy -compromissió, point d'honneur, becsületbeli kérdés, ilyen insultust zsebre nem tehet senki. Mingyárt futott is mind a kettő a segédei után, s küldte a kihívással az ellenfeléhez.

Ha az ember a Feri segédeit hallgatta meg, lehetetlen volt nekik igazat nem a lni. Ezen ralljerie által Laczinak egész világ előtti állása meg volt rendítve, ez által egészen impossibilissé lett téve a jó társaságra nézve, s erősen fausse positionba került. Ezt át kellett mindenkinek látni.

Vizsont Laczi segédei nem engedhettek egy hajszálnyit is abból, hogy Laczi egészen a jog és a conveniencie terén áll, s azon ingadoznia nem szabad; sőt a magyarázat kérés is új insultatio, a mely ha forciroztatik, akkor a négy segéd lesz egymással kénytelen megverekedni.

Ilyenformán nem lehetvén az ügyet complanálni, nem volt más hátra, mint elhatározni, hogy miféle fegyver nemével igazítottassék el e kényes ügy. Mindnyájan a pisztolyra szavaztunk.

Volt nekem egy pár rettenetesen félrehordó pisztolyom, a mit már sok párbajnál nagy szerencsével használtunk, új pisztolyoknak adva ki őket; azokat fogadtuk el közvetítőkül. Ezzel ugyan egy óráig lövöldözhet valaki egy kapura, míg egyszer beletalál.

De hát ha még is épen akkor talál bele.

Ez a gondolat nem hagyott nyugodnom.

Igaz ugyan, hogy a becsület mindennél előbb való, az is igaz, hogy ez az ügy mélyen érdeklí két ember becsületét; mert hiszen egy tánczfigúra nem bolondság; de hát én még is szerettem volna, hogy ha e nemes birkozásnak nem lenne egyéb látható eredménye egy kis obligát pezsgőzésnél a zugligetben. (Járatlanabb secundansok kedvéért megjegyzem, hogy a zugliget azért előnyösebb hely párbajoknál mint a svábhegy, mert amott lehet pezsgőt kapni, emitt meg nem. (Ez a földolog.)

Tehát a párbaj reggelén, midőn az ellenfél szekundánsaival összejöttünk, a harc-praeliminariáit megállapítani; az ellenszekundánsokat nagyon megkértem, hogy beszéljenek jól szívére cliensüknek, hogy ez már aztán egyszer komolyan menjen, ne legyen tréfa; czélozzon egyenesen az emberére; én is így biztattam fel az én emberemet.

— De hát miért tetted? Kérdé az egyik kollega: látható rosz kedvvel. Csak nem akarod, hogy megöljék egymást?

— Sőt ellenkezőleg. Ha egymásra czéloznak ezekkel a pisztolyokkal, azok bizonyosan nem fogják eltalálni egymást, ha bármilyen jó lövők is.

— Óh ennél nekem sokkal egyszerűbb szerem van: szólt nevetve a kolléga. Ezzel én már sok szép párbajnak voltam tanuja. Az egyik fél segéde tölti meg a pisztolyt löporral, a másik veri rá a golyót. A golyók nálam vannak. Ezeket nem adom senki kezébe.

— Miért?

— Valamivel könnyebb érzeből vannak készítve, mint az ólom.

— Mi az az ércz?

— Köztünk mondva: diákhilium flastrom, meghengergetve plajbászporban és szépen kifényesítve vele. Az illusió tökéletes, aztán a becsületnek ezzel is elég van téve.

Resteltem nagyon, — hogy ezt nem én találtam ki előbb.

— Uraim. Készen vagyunk! Gomboljátok be a kabátjaitokat, az ing gallérokat be kell gyürni. Semmi fehér se maradjon a vivókon, a mi czélpontot ad. Harminez lépés az indulás, husz lépés a barriere; a ki utóbb lö, joga van ellenfelét a barrierere parancsolni. Induljatok.

A két vivó is igen szép hidegvérrel viselte magát.

Ők is összebeszéltek előbb, hogy sokkal szebb lesz egymás pezsgőjét, mint egymás véréit meginni, s hogy mindegyik legalább másfél röffel mellé fog czélozni a másikkak.

A patvarba is! ez az intrika az én pisztolyaim jó tulajdonai mellett nagyon veszedelmes lehetett.

Ugy is történt.

Feri lött előbb Laczira. A fojtást meggyújtotta a löpor, a fojtás meg a flastrom galacsint; az épen a Laczi kalapjának a tetejére esett s ott égett szépen, mint a gyertya. Szerencsére a kalap megázott, nem éghetett keresztül. Mi ijedten láttuk meg fejbübján feltünni e fatális szent Elm tűzét, de ő maga nem tudott róla semmit. Oda parancsolta a barrierere ellenfelét, melléje czélezott, lött: s az ő golyója nem gyulladt meg, hanem úgy találta vele képen Ferit, hogy a flastrom mint egy régi két garasos terült el az ábrázatján.

Mind a hatan hüledezve néztünk egymásra.

Senki sem volt képes megfejteni a titkot, hogyan lett Laczi kalapjából mécses, s hogyan kapott Feri flastromot seb nélkül?

Az igaz, hogy ők sem forcirozták nagyon.

= Isztrikucz és Naszalmicseszkul.

Isztrikucz. Te! Lelkesültél te a tegnapi konferencián?

Naszalmicseszkul. Én? Mitül? **A** krampampuli; az jó volt.

I. Nem attól, hanem attól a szép beszédőtől, a melyben megmutatták, hogy Holstein milyen közléről érdeklí a mi falunkat.

N. No, én megvárom, míg közelebb fog jönni.

Kultur von Osten.

Összebujtak Likiénél,
Roppant sok sert ittanak;
Iris derék vitézei
Német tüzről szóltnak.
„Schleswig Holstein meerumschlungen!“
Valamennyi hat gesungen

Menjünk gyorsan, hamar, rögtön,
Még tart bennünk sör szesze;
Holsteinba ha el nem érünk,
Azt mondják: „ez mind *besze*.“
„Schleswig Holstein meerumschlungen!“
Valamennyi hat gesungen.

Nem mentek az Obrigkeithoz,
Csak úgy alakultanak;
Budapesti Turnerschaftként
Negyvenheten álltanak.
„Schleswig Holstein meerumschlungen!“
Valamennyi hat gesungen.

És az „ehret Schöne Frauen
Német költő elvein
Neumarkplatzter deutsche Jungfrau
Lett a Marketenderin.
„Schleswig Holstein meerumschlungen!“
Valamennyi hat gesungen.

Deutsche Kultur blüht auch in Osten!
Kiáltják és indulnak;
Ám a vasut wird viel kosten!
Mondják és megfordulnak.
„Schleswig Holstein meerumschlungen!“
Valamennyi hat gesungen.

Gyárfás.

= A bécsi „Gerichtshalle“ egy tárczaczikket hoz ezen kérdés fölött: „azon bűnök és vétségek, a miket Schiller „Kezesség“ című balladájának hőse elkövetett; törvényesség szempontjából balladája:“

„Dionys tyrannhoz lopózott
Mórosz ruhájában gyilok.“

A vádlott mindenekelőtt, miután magát Mórórsznak nevezi, holott a költő világosan Damonnak hívja később, a hamis bejelentés áthágásáért 320 §. e) pontja szerint büntetendő, s a mennyiben a fegyverengedély birtoklását kimutatni nem bírja, egyuttal az engedély nélküli fegyverviselésért is.

A költő által e helyen alkalmazott megnevezés „a fogdmegek“, nyilván a vádlott által a rendőri organumok irányában használt gúnynév reproductiója, melyből a 312. §. szerinti őrség-megsértési tényálladék derül ki.

Ezenkívül bizonyosan ellenszegülés a hatósági közegek ellen is bizonyul be inculpatus irányában, mint e kifejezés; „a fogdmegek bilincsbe *verték*“, világosan bizonyítja, mert különben csak „bilincsbe *tették*“ volna;

a miből a 81. §. szerint nyilvános erőszakoskodás, kézrátétel, vagy veszélyes fenyegetés által a felsőbbbségi személyek ellenében bizonyul be.

Még magasabbra növekszik a vád az inculpatus saját vallomása által, melyben elismeri, hogy „meg akarta a zsarnoktól szabadítani a várost.“ Itt legelőször is constatizotatik a felségvétség vétké nehezítő körülmények között 63. §. szerint; továbbá felségárulás és megkisértett orgyilkosság bevallása 58. és 138. §§. szerint. — És végül ki még kerül azon nyilatkozatból, miszerint a várost bizonyos képzelte bajtól akarta volna megszabadítani, a közszend és rend háborításának, és idegen ügyekbe avatkozásnak kísérlete is, miután a város szükségleteiről való gondoskodás egyedül a községtanács és a városi képviselőgyülekezet hivatása szokott lenni.

E tömérdek bűn, vétség és kihágás összegének tekintetéből a vádlott Mórosz, alias et rectius Damon, legalább is 30 évre, az élethosszon túl elítélhető, fennhagyatván Syrakuza városának egyéb igényeit ellenében a polgári törvények utján érvénybe hozni.

Mit hozott a Mikulás ur?

(Irva másnak okulásul.)

„Holnap vagyon szent Mikulás napja!
Igy szól Babfi, esizmáját lekapja
S rakja menten a nyitott ablakba.

Egész éjjel szemét alig húnnya,
A virrasztást reggelig sem ünja; —
Ha Mikulás kedvez, nem lesz csunya.

Alighogy megvirrad, lábujjhegyen
Az ablakhoz csak lopózva megyen,
Hogy a csizmából mindent kiszedjen.

S félesizmája vala már csak ottan
Szörnyen búslakodva, elhagyottan; —
Mitől neki nem jó kedve szottyán.

Nyakon fogja ötet szörnyü bánat,
És ajakán illetén szó támad:
„Hej! elvitték ám a féleszímámat.“

Szól s a csizmába markolni siet,
Hanem bezzeg menten visszajied; —
De hát ki is látott immár illet!?

A csizmában rejlik kis csecsemő. —
E már aztán csakugyan bökkenő!
Maradjon nyugotton más, de nem ő.

Szemei azonnal könyben áznak, —
„Csizmámat“ — így szól hangján a gyászna —
„Ugyan ki nézhetne lelenczháznak?!”

E. K.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Egy lapszerkesztő ajánlkozik hirlapi hirdetésmények utján valamely „német **szinezetű**“ laphoz. A mi a német szinezetet illeti, olyan lap nincs a világon. Ki győzné meg arany-eres-fekete betűkkel nyomtatni az ujságát. Az eddigi európai hirlapok mind *porosz szinezetűek* „fehér feketék.“

— — Nem lehet a télen országgyűlés. (Mier nem?) Mert a muzeumban nincsen kályha.

— — Tavalý Széchenyi Ödön szándékozott **Pesten dokksokat** felállítani; az idén *Holl* ur indítványozza **Bécsben**, hogy a *keletindus-török-feketetengeri-kereskedelem* központjául a bécsi *Brigittent* kell kiszemelni s a Dunából *dokksokat* építeni, a *világ kereskedelem* hajói számára. Ha így haladunk, jövő esztendőre a bajor tudósok fogják proponálni, hogy **Donauschöngben** kell a keletindus-török-feketetengeri kereskedés hajói számára dokksokat ásatni. (Ugy e bár az az a *Donauschöngben*, a hol a magyar huszár azt mondta, hogy „ha én most ezt a kis forrást a *lovammal kiitatnám*, *Pesten* nem lenne *Duna*?“)

— — *Pereire* ur követ akart lenni a francia törvényhozó testületben. *Pereire* urnak van pénze is elég, hogy a megválasztatását biztosítsa. Az ellenpárt azonban azzal a veszedelmes stratagemával élt, hogy kihíresztelte ellene, miszerint *Pereire* ur *zsidó*, s ha megválasztják, ki fogja vinni az országgyűlésen, hogy *minden embernek zsidóvá kell lenni*; a mi a felnött emberekre nézve már nagyon kellemetlen. Ez elhíreszteléssel csaknem megbuktatták. Azonban *Pereire* ur nagyon okos ember. Fogta magát, sorba járta a választó kerülete falvait, mindenütt népgyűlést hirdetett, s a szónokszéken megjelenve, egy nagy mennykő *sonkát* tartott a kezében s abból egy baranyai bicsakkal *con amore* falatozott, a míg a néphez szónokolt. Ez megtette hatását. *Pereire* ur nagyszerűen elrontotta a gyomrát a sok sonka evéssel, hanem még nagyobb szerűen megválasztatta magát követnek. — Megválasztatását azonban még is megsemmisíté az igazoló bizottmány, azt vetvén okul, hogy *traktálni* a követjelöltnek nem szabad. Már pedig ő nem tagadhatta el, hogy folyvást *traktálta* — **saját magát.**

□ Az *Idők Tanuja* minket félre ismer. Hogy mi írának antikritikákat ő ellene? Távol legyen tőlünk! Sőt inkább sietünk, ha valami visszaélést fedezett fel,

egyező véleményünket kimondani. Például legközelebb mily fontos és mélyen a közéletbe vágó kérdést pendíté meg igen tisztelt barátunk, a midőn megróttá a kecskeméti diákoknak azon gyászos szokását, hogy *dohányoznak és pálczával járnak*. Két oly nevezetes visszaélés, mely ha orvosolatlan marad, félő, hogy az egész országra el fog ragadni. Dohányozni és pálczával járnak az utcán! Tanulóknak! Gondolják meg csak uraim, micsoda hallatlan dupla veszedelem ez! Valóban eléggé nem köszönhetjük meg azon lelkes férfiak figyelmét, kik az ily romlás kutfejét felfedezni segítenek. Számolhat az *Idők Tanuja* mindenkor collegiális buzgalmunkra, midőn hasonló, a közjót fenyegető borzadalmakat hozand a világ elé. Az ily eseteknél félre minden pártnézettel! Ha a jövő országgyűlésen elő fog kerülni, hogy a kecskeméti diákok dohányzása és pálczaviseleése ellen törvényezik hozassék: támogassuk egymást!

Figyelmeztetés!

Figyelmeztetik a tisztelt közönség, hogy el ne hajítsa azt a *czifra papírost*, a mi a mai számhoz van mellékelve, mert az *státus papiros*; a melyen *Kakas Márton új kölcsönt* nyit, melynek jövedelméből szándékozik *összeragasztani az eresztékeiből szétment világot!!!*

Miért hosszabb életű a zsidó mint a keresztyén?

Mert a keresztyén minden csekélység miatt így esküszik: vigyen el az ördög, ha nem igaz, haljak meg, pusztuljak el stb. ha nem úgy van; a zsidó pedig akármit bizonyít, a legkézzelfoghatóbb föllentésre is esa k így esküszik: Sol ich leben wens nicht wahr is.

Megfordítva jobb lesz.

— *Ilma nagysám*: Már az igaz, hogy szörnyű egy szokás az az örökös dohányzás, szinte fáj az ember szíve, mikor látja, hogy a legcsinosabb férfiak is kéményt csinálnak a szájukból. Legokosabban volna, ha a nők összeesküvésbe állnának, hogy semmi szín alatt és semmi érdekért meg nem csókolnak olyan férfit, a ki dohányzik.

— *Béla jogász*. Megfordítva jobb lenne bájos nagysám! ha olyan összeesküvésbe állnának, melynek tagjai minden férfit megcsókolnak, a ki nem dohányzik.

A mult számban közlött számrejtvény megoldása.

Roma. — Maro (Virgilius) — Amor. — Mora. — Omar. — A rom. —

Laptulajdonos és főmunkatárs: JÓKAI MÓR.

Felelős szerkesztő: DIENES LAJOS.

Lakása: Papnövelde-utca 1. sz. II. emelet.

Nyomatott Emich G. magy. akad. nyomd. Pesten 1863

(Barátok-tere 7-ik szám.)

Rajzolja; *Jankó J.* — *Metszi*: *Pollák.*